

Ámos Imre emlékezete

A festő színekkel dolgozik.

A világ, amit megfest, színes.

Azok, akik a világot egyhangúvá és szürkévé teszik,

ostoba, beteg emberek.

Abban az országban,

amely egyhangú és szürke,

valakik nagyon szomorúak.

Szomorúak, mert betegek.

Hangsúlyozni szeretném, hogy az az ország,

amiről beszélek,

nem azonos ezzel az országgal, itt,

ahol éppen mostanság tartózkodom.

Én a Színek Országában szeretnék élni,

ott, ahol lehet még álmodni színes tintákat,

ceruzarajzokat, ecsetvonásokat.

Mennyi erő is van abban, ha valami színes!

Ha sokszínű körülöttünk a világ,

boldogok vagyunk.

Valakik ezt a sokszínűséget akarják megváltoztatni.

És mindent szürkévé akarnak átalakítani.

A festők színes világot álmodnak.

Én is színes világról álmodom.

Azt álmodom, hogy abban az országban,

ahol élek,

minden, mindig színes lesz majd, a jövőben.

Nagyon színes.

A szivárvány ezer színével ünnepelek.

És a színekkel megszüntetem a szomorúságot.

Nincsen már szomorúság, csak a színek vannak.

A színek vannak, ami a gazdagság jelképe.

Vegyük végre észre,

hogyan elképesztően gazdagok vagyunk.

És ne engedjük soha azoknak a beteg embertársainknak,

akik fegyverrel, vagy szóval

egyneművé és szürkévé akarják átalakítani környezetüket.

Ne engedjük a beszűkült tudatú,

ismeretlen indulatnak.

De gyönyörködjünk a Művész színes alkotásaiban,

aki itt volt velünk,

itt élt mi közöttünk.